

בין אדם לחברו ביום הלייטורים... יום עזון ליום הלייטורים – מלון מאיד

מחילה. "מחילה" מציין חיל עשו בידי אדם בעפר רך, ואינו למשגב רק לטמו שלא יתראה הרוצה לטמו שם.

12. ר מבים הל' דעתות ר, ג'
מצהה על כל אדם לאחוב את כל אחד ואחד טישראל בנופו שנאמר אהבת לרעך כמוך לפיך צדיק בספר בשבוחו ולחוס על ממוני כאשר הוא חס על ממון עצמו ורואה בכבוד עצמו.

13. מהרל נתיבות עולם ב' אהבת הריע א' עמ' נא'
שראי לאחוב את חבריו מפני שנבראו חבריו בדמותו ובצלמו, ומפני שיש להם דמות וצלם אחד הרוי בצד הויה חברו והוא עמו דבר אחד כאשר יש להם אלם אחד לזכור...

14. ריש' הירש ויקרא יט' ייח'
לא נאמר כאן: ואהבת את רעך... אילו נאמר כן, היה מדובר כאן באהבת אישיותו של האור, והיה חובה לעילו להשות אהבה זו לאהבת עצמן; ואין להעלות על הדעת קיום דרישת בעין זו. כי אהבת האמורה כאן מוטלת עלינו ביחס לכל אדם; אך אהבה המתיחסת לאישיותו של الآخر וקוקה לתנאים והתקדים רק לעתים רוחוקות: היא מושתתת על התאהמה וקורבה בין הנפשות, המעיתה רק בין אנשים מעתים. רוד מצא לו ריע כיננת; ועל אהבתם הוא אומר: "נפש יהונתן נקשרה בנפש רוד ויהבוח יהונתן כנפשו". אולם נאמר כאן: "זאתה בת לדעך כמוך"; אך "לדעך" איננו אישיותו של השני, אלא כל המגעים אל אישיותו: כל התנאים הקובעים את מעמד חייו – לטוב או למותב. לאלה נקבע את אהבתנו, נדרוש שלומו וטבותנו, כדרוך שאנו חורש את טובות עצמן; נשמה באשרו ונתעצב בצערו, כאילו אריע הדברים לנו; בשמה נתרום לשלווה כאילו היה מהדור בשולמו; נרחיק מעלי עיר, כאילו נשקפה סכנה לנו.... זו דרישת, שנובל לקיים אותה ביחס לכל אדם – אפילו אין כל קורבת نفس בינו לבינו. שחרי אותה מציאות אהבה מעתלמת לחלוון מאישיותו לבינו. של אחר... כי סיבת המביאתו לדריש את שלום עצמו – היא גם המביאתו לדריש את שלום רעהו. יציר כפי של ה... נקבע מהתורה את קונה המידה שנטגלה בחומרת ה' ובתבונתו... לבן נסמן על שקל דעתינו הטובי-קיטיבית... המוגבלת האנושית...

אין התשובה ולא יום הלייטורים מכפרין אלא על עבירות שבין אדם למקומם בגיןמי שאכל ובר אסור או בעל בעילה אסורה וכיוצא בהן אבל עבירות שבין אדם לחברו בגין החובל את חברו או המקל חברו או גוזלו וכיוצא בהן אין נמחל לו לעולם עד שניין לחברו מה שהוא חייב לו וירצחו... אפילו לא הנקנית את חברו אלא בדברים צרייך לפיזו... עד שימחול לו... אסור לאדם להווות אכורי ולא יתרפיים אלא יהא נוח לרשות וקשה לבושים ובשעה שմבקש טמננו החוטא למוחל מוחל לב שלם ובנפש חפיצת ואיפול הצד לו וחטא לו הרבה לא יקס ולא יתרו והו ררכס של רוע ישראל ולבם הנגן אבל העובדי נוכבים ערלי לב אין בן אלא ווברתן שמרת נצח... הגבעונים לפי שלא מחלו ולא נהפיכו והגבוענים לא מבני ישראל הטה:

9. ריף על עין יעקב (שם)
ונלעד שראב' דרש המקרא וממנו שנה לומר – שהעבירות שבין אדם למקומם יה' מכפר, ובזמן שיש לו ג' עבירות שבין אדם לחברו, תלויה כפרת עוננותיו שבין אדם למקומם עד שירצה לחברו... וכיוון שהוא מריצה אותו ומיפויו אז הקב'ה מתרצה לכפר לו עוננותיו שחתא בינו לבין המקומות בה'. וזה הדבר דרש ראב'... ששתהרו אתם בני האלים מעבירות שביניכם לבנייכם-UBEIROT שבין אדם לחברו, אומם לא תטהרו בעבירות שבין אדם לחברו, גם יה' לא יכפר לטהר אתכם מכל חטאיכם לפני ה' שתם בין ה' והמוקם ריבוי בטעות,

10. חת' דרוש יב'/דרוש ח'
אין הקב'ה מוחל עבירות שבין אדם למקומם עד שישוב גם מעבירות שבין אדם לחברו.
ואם אין אתה מוחל לבין רעיך או בני ביתך, גם אני איני מוחל לך, כל חוכרנו לשום שלום בינו הימים חזת.

11. מלבים-ספר הכרמל שורש "סלח"/פועל "מחילה"
סלת. לא נמצא 'סליחה' בשום מקום בתנ'ך רק אצל ה' לא מודם לאדם, כמו 'כי עמך הסליחה' הסליחה לא תמצא רק אצל ה' כי האדם לאדם... לא יכול לסלוח שאין האדם יכול על זה להסביר דבר שהויה كانوا לא היו, רק הקב'ה יכול לעשות זאת לבדוק.

1. ויקרא טז' ל'
כ' בימים תחת יכפר עליכם לטהר אתכם מכל זוטאותיכם לפניו
זהה הטהרה:

2. רמכ'ם הלכות תשובה א' ג'
בזמן הזה שאין בית המקדש קיים ואין לנו מזבח בפירה אין שם אלא תשובה התשובה טכפרת על כל העבירות... ועטמו של יום הבפרים מכפר לשבים שנאמר כי ביום הזה יכפר עליכם:

3. בראשית ו' יד'
עלתה לך תבפת עליך גפר... וככפרת אכת מטבח ומוציא לכבש:

4. רשי בראשית לב' כא'
כל כפלס צלול עון ומטל ומלל פnis כולל לפון קנוו וטעללה כן.

5. הרב חרלפ אוורי וישי עמ' שמתי
וזהו העניין של כפירה וטהרה, כפירה הוא להתכפר מן החטא והטהרה הוא להפריד את עצם החטא מן האדם, ולהיות נפרד מתחטאים והוא הטהרה שני לו.

6. כל יקר ויקרא טז' ל'
קודם שיכפר עליהם ה' חיב כל אדם לטהר עצמו מכך רגל ועד ראש מכל טומאה הען לך נאמר לפני ה' תטהרו ולפניהם משמש לשון קודם... והזהיר עוד על התשובה הפנימית הלבכית שהוא לפני ה' כי הזרב המסור לבן נגלה כ"א לה לבודו, שלא יהיה מן הצבעים העמיים ומטענים ומורבים תחינות כדי שהוא מוחזק לצדיקים והוא דור טהור בעניין הבירות ומצוותו הפנימית לא רוחץ...

7. משנה ראש השנה ח' ט'
UBEIROT שבין אדם למקומם, יום הלייטורים מכפר.UBEIROT שבין אדם לחברו כד, אין יום הלייטורים מכפר, עד שירצה את חברו. את זו דרש רב כי אלעזר בן עזיה, (ויקרא טז) מכל חטאיכם לפני י' תהarrow,UBEIROT שבין אדם למקומם, יום הלייטורים מכפר.UBEIROT שבין אדם לחברו, אין יום הלייטורים מכפר, עד שירצה את חברו.

8. רמכ'ם הל' תשובה ב', ט' י'